

[Sigsgaard.]

Hertil kommer, at det kun er de færreste, der har tilstrækkelig indsigt i vort udviklede skattesystem til at kunne drage fordel af retten til forudbetaling. Det er i dag sådan, at de, der forstår systemet, slipper billigere i skat end dem, der ikke forstår det, og jeg finder, at dette er urimeligt. Retten til forudbetaling af skat burde derfor måske afskaffes, og i hvert fald må jeg afgjort være imod en udvidelse af ordningen, som det ærede medlem foreslår. Argumentet om forudbetalingen taler derfor for en generel ordning med nutids- eller kildekat.

Det ærede medlem nævner videre i fremsættelsestalen, at nutidsskat, altså skat af løbende indtægt, er en fordel, hvor hustruen holder op med erhvervsarbejde. Må jeg i den forbindelse spørge, om forslagsstillerne er enige i, at har en familie i en sådan situation valgt nutidsskatten, skat af løbende indtægt, er der ingen vej tilbage, så kan den ikke senere gå tilbage til det gamle system.

Det nævnes også, at i tilfælde af arbejdsløshed eller sygdom vil skattebyrden formindskes, hvis der skiftes over til nutidsskat. Det er rigtigt, at der i dag er behov for en sådan lempelse, men det problem burde vel egentlig klares ved, at den lønmodtager, der rammes af sygdom eller arbejdsløshed, får fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Man kan jo ikke selv gøre for, at man bliver syg eller arbejdsløs. Men forslagsstillerne er måske ikke enige heri?

Må jeg i øvrigt sige, at når man ønsker at benytte lejligheden til at give de private pengeinstitutter endnu større indflydelse og mulighed for endnu større fortjeneste, så kan jeg ikke være enig heri. I hvert fald vil en sådan udvikling efter min mening nødvendiggøre, at samfundet, staten, får indflydelse på ledelsen af disse foretagender, med andre ord, folketinget bør i så fald overveje, om tiden ikke er inde til at nationalisere hovedbankerne.

Overgang til nutidsskat kan antagelig gennemføres uden uoverstigelige vanskeligheder, hvis den gøres generel. Men en delvis overgang, sådan som det her er foreslået, vil, så vidt man kan skønne, give meget store administrative vanskeligheder; men

det kan vel nærmere belyses. Den vil bl. a. nødvendiggøre, at der arbejdes efter to sæt skatteregler, at der findes to forskellige udskrivningslove med to forskellige skalsystemer, hvor skalaen for nutidsskatten er endda meget væsentligt mildere end den anden skala, så fordelene ved overgang til skat af løbende indtægt bliver indlysende, eller sådan, at der i hvert fald ikke bliver nogen direkte ulempe forbundet med det, hvor det drejer sig om folk, der har jævne indtægter igennem nogle år.

Hvad vil der nemlig ellers ske? Vi lever jo i en tid, hvor de fleste har stigende indtægter, og meget tyder på, at den udvikling fortsætter. Det er derfor en fordel for de fleste at betale skat af forrige års indtægt, som jo nemlig vil være lavere end den løbende indtægt, og naturligvis vil kun få under sådanne omstændigheder vælge skat af den løbende indtægt; nutidsskat, som jo, hvis man bruger den samme skala, vil blive væsentligt højere.

Skal det konservative forslag derfor have nogen som helst betydning, vil det være uomgængelig nødvendigt at arbejde med to sæt udskrivningsregler: et der gælder for dem, der betaler skat på den gammeldags manér, og et for dem, der betaler nutidsskat. Forholdet mellem de to skalaer skal være sådan, at skatteyderne i hvert fald ikke får nogen merudgift ved at gå over til det nye system.

Gennemførelsen af en ordning efter de retningslinjer, som forslagsstillerne har skitseret, bliver altså en indviklet og bekostelig affære, for så vidt det kan bedømmes på nuværende tidspunkt. Jeg tror, at det er unødvendigt med en kommissionsbehandling for at få slået det fast.

Jeg kan naturligvis ikke have noget imod en udvalgsbehandling, men socialistisk folkepartis velvilje over for forslaget er til at overse; den er ikke særlig stor.

Johan Asmussen: Ved første behandling for et par uger siden af regeringens forslag om kildekat opholdt jeg mig lidt ved den omstændighed, at et af de hovedpunkter, som fra regeringens side lå til grund for forslaget, var den tanke, at det var af betydning at knytte skattebetalingen sammen med tidspunktet for indtægten erhvervelse, og jeg gjorde gældende, at selv om man